

Polski Związek Krótkofalowców

Zarząd Główny w Warszawie

Polish Amateur Radio Union

SEKRETARIAT ZARZĄDU GŁÓWNEGO, 85-635 BYDGOSZCZ, UL. MODRZEWIOWA 25
ADRES POCZTOWY: SKR. POCZT. 54, 85-613 BYDGOSZCZ 13, TEL/FAX: +48 52 872 16 15
NORDEA Bank Polska S.A. O/Bydgoszcz : PL 33 1440 1215 0000 0000 0195 0797

Bydgoszcz 30 marca 2009 r.

OPP KRS 0000088401

I.dz.prez.22/2009

Pan

Prof. dr hab. inż. Maciej Nowicki
Minister Środowiska

szanowny Panie Ministrze

Dotyczy : zgłoszenia uwag do projektów „**Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia**” oraz „**Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań dotyczących zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne**”.

W ramach konsultacji społecznych, jako organizacja reprezentująca kilkunastotysięczną grupę krótkofalowców pragniemy przedstawić naszą opinię na temat w/w projektów Rozporządzeń Ministra Środowiska z dnia 23 stycznia 2009.

W projekcie Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia, wnioskujemy o wprowadzenie modyfikacji zapisów zmian w jednej z dwóch poniższych wersji:

1) Wersja I.

Proponujemy brzmienie § 2 w ust. 3 :

„Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do instalacji laboratoryjnych oraz instalacji pracujących na podstawie pozwoleń dla służby radiokomunikacji amatorskiej”.

lub

2) Wersja II.

W § 2 w ust. 2, proponujemy dodać pkt. 3 o brzmieniu :

„3) instalacje służby radiokomunikacji amatorskiej, których równoważna moc promieniowania izotropowo wynosi nie mniej niż 500 W, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwości od 1,8 MHz do 460 MHz.”

W projekcie Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wymagań dotyczących zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne, wnioskujemy o wprowadzenie modyfikacji zapisów :

1) W załączniku nr 1 ust. 2, proponujemy :

- a. Wykreślenie w tytule tekstu „...oraz instalacji amatorskich...”.
- b. Wykreślenie pkt. 14) o treści „data i znak posiadanego pozwolenia na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w przepisach w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej”.

2) W załączniku nr 1, proponujemy dodanie ust. 3 o treści :

„3. Zakres danych, które powinny być ujęte w zgłoszeniu instalacji służby radiokomunikacji amatorskiej :

- 1) nazwa instalacji zgodna z nomenklaturą prowadzącego
- 2) określenie nazw jednostek terytorialnych (gmin, powiatów i województw), na których terenie znajduje się instalacja, wraz z podaniem symboli ich nomenklatury do celów statystycznych (NTS1));
- 3) współrzędne geograficzne lokalizacji anten instalacji, podane z dokładnością do jednej minuty;
- 4) sposób zagospodarowania otoczenia instalacji;
- 5) częstotliwość lub zakresy częstotliwości pracy instalacji zgodnie z pozwoleniem radiowym;
- 6) maksymalna moc promieniowana izotropowo przez pojedyncze anteny instalacji;
- 7) zakresy azymutów i kątów pochylenia osi głównych wiązek promieniowania poszczególnych anten instalacji lub informacja o tym, że anteny mają charakterystyki dookólne
- 8) wyznaczone drogą analityczną miejsca występowania pól elektromagnetycznych o dopuszczalnych wartościach parametrów fizycznych, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 122 ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska
- 9) data i znak posiadanego pozwolenia na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, o których mowa w przepisach w sprawie pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej

UZASADNIENIE

W § 2 ust. 2 pkt. 2 Rozporządzenie w sprawie instalacji, które wymagają zgłoszenia nakłada obowiązek dokonywania zgłoszenia instalacji, dla których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W.

Zasada dokonywania zgłoszenia i prowadzenia ogólnego nadzoru nad źródłami emisji pola elektromagnetycznego – według projektów rozporządzeń – zrównuje wymogi wobec instalacji profesjonalnych z wymogami stawianymi instalacjom amatorskim. Różnice między tymi instalacjami w zakresie emisji promieniowania EM są zasadnicze. Nie można porównywać instalacji profesjonalnych z amatorskimi z uwagi na następujące czynniki:

Czas emisji.

Charakter pracy

Porównanie z instalacjami laboratoryjnymi.

Możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko

Propozycja uwzględnienia wymienionych wyżej czynników oparta jest na Rekomendacji Rady Europy 1999/519/EC oraz standardzie IEEE Std. C95.1 – 1999. Obie te regulacje międzynarodowe stanowią podstawę do tworzenia regulacji krajowych w większości krajów UE oraz innych krajach świata.

Ad. Czas emisji.

Radiostacje amatorskie pracują w sposób okazjonalny, nieregularny, uzależniony od indywidualnych upodobań i możliwości każdego właściciela radiostacji. „Okazjonalnie” znaczy od kilku czy kilkunastu minut lub kilku godzin na tydzień, miesiąc czy nawet rok. Jeżeli założyć moc promieniowaną izotropowo wartości 15 W jako prawidłową dla instalacji emitujących pole w sposób ciągły, tak jak ma to miejsce w przypadku stacji TV, radiofonicznych czy telefonii komórkowej można zadać pytanie jaki poziom mocy jest adekwatny w przypadku instalacji amatorskiej pracującej bardzo „okazjonalnie”.

Ad. Charakter pracy

W przypadku oceny skutków instalacji pracujących w oparciu o pozwolenia dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej należy uwzględnić ich charakter pracy.

1. Są one instalacjami eksperymentalnymi ulegającymi ciągłym zmianom i modyfikacjom zarówno w zakresie instalacji antenowych jak również wyposażenia elektronicznego.
2. Praca tych instalacji nie jest związana w żaden sposób z określonym czasem ich aktywności. Wynika ona wyłącznie z zainteresowań użytkownika i jego możliwości czasowych.
3. Użytkownicy pracują i eksperymentują z różnymi mocami od ułamków W do mocy określonej w pozwoleniu radiowym. Przy czym jedynym ograniczeniem jest moc określona w pozwoleniu radiowym.

Ad. Porównanie z instalacjami laboratoryjnymi

Uwzględniając powyższe, charakter pracy instalacji amatorskich jest bardzo zbliżony lub nawet mniej uciążliwy dla środowiska od instalacji laboratoryjnych, które w zamierzeniu autora Rozporządzenia są zwolnione z

dokonywania zgłoszeń. Instalacje amatorskie są uruchamiane na krótkie okresy czasu i bez jakichkolwiek harmonogramów czasowych, innymi słowy przypadkowa praca podobnie jak instalacje laboratoryjne dla wykonania określonego zadania.

Ad. Możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko

W pełni rozumiemy zamierzenia autora rozporządzenia w sprawie wymagań dotyczących zgłaszania instalacji w celu ułatwienia kontroli dotrzymania standardów jakości środowiska. Zwracamy jednak uwagę na fakt, że charakter pracy stacji amatorskich nie pozwala na włączenie znikomego skutku ich promieniowania do ogólnych analiz tła pola elektromagnetycznego na danym terenie. Wynika to ze wspomnianego wyżej braku jednoznacznych godzin pracy instalacji i znikomej mocy nadajników, w ogromnej większości zdecydowanie niższych niż wynika to z możliwości technicznych posiadanych urządzeń technicznych.

W związku z powyższym podawanie dokładnych parametrów lokalizacji instalacji antenowych, naszym zdaniem mija się z zamierzeniem autora Rozporządzenia. Ponadto korzystając z zapisu Art. 147a ust. 1b Prawa ochrony środowiska, który uwzględnia specyfikę służby radiokomunikacji amatorskiej, proponuje się wpisanie wprost metody analitycznej do wyznaczenia miejsc występowania pól elektromagnetycznych o dopuszczalnych wartościach parametrów fizycznych. Propozycja powyższa nie obniża standardu ochrony środowiska ponieważ nakazuje wykonanie odpowiednich raportów czy zgłoszeń w przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych wartości.

Mając na uwadze, że instalacje emitujące promieniowanie EM należy oceniać jedynie pod kątem ich skutków i negatywnego oddziaływania na środowisko uważamy, że nie można porównywać radiokomunikacji amatorskiej na równi z instalacjami profesjonalnymi.

Bardzo istotne a może i ważniejsze jest zagadnienie bezpieczeństwa społecznego, którego ważnym i wielokrotnie już potwierdzonym elementem jest ruch radiokomunikacji amatorskiej. Zapisy zawarte w projektach rozporządzeń mogą spowodować zanik służby radiokomunikacji amatorskiej z uwagi na bariery formalno-prawne oraz finansowe związane z koniecznością wykonywania kosztownych opracowań związanych z szczegółową oceną oddziaływania instalacji mimo powszechnej opinii środowiska naukowego o braku wpływu tych instalacji na środowisko naturalne. Wprowadzenie w życie projektów rozporządzeń w proponowanym brzmieniu spowoduje znaczne ograniczenie a nawet zniszczenie ruchu amatorskiego, który rozwijał się od kilkadziesiąt lat oraz który wielokrotnie udowodnił swoją wartość w sytuacjach kryzysowych jak np. powódź na Dolnym Śląsku w 1997 roku, tsunami w Azji południowej, huragany w USA (szczególnie spektakularne akcje podczas zniszczenia Nowego Orleanu przez huragan Katrina i ataków na WTC w Nowym Jorku), powódź w Niemczech, tajfuny w Ameryce Południowej czy ratowanie życia ludzi na morzu lub w górach. W wielu sytuacjach kryzysowych system łączności amatorskiej, mimo doskonale rozwiniętej techniki 20 czy 21 wieku, okazywał się jedynym sprawnym systemem. Brak tego systemu może zagrażać w wielu sytuacjach bezpieczeństwu ludzi i kraju. Krótkofalowcy polscy współpracują ze służbami Obrony Cywilnej tworząc własnym kosztem i staraniem sprawną i niezawodną

sieć łączności stanowiącą podczas sytuacji kryzysowych istotne uzupełnienie, bądź czasami jedyną alternatywę, dla sieci profesjonalnych.

Kolejnym aspektem który naszym zdaniem należy brać pod uwagę przy tworzeniu regulacji prawnych są skutki finansowe wprowadzanych regulacji dla podmiotów nimi objętych. Przyjęcie rozporządzeń w projektowanym kształcie spowoduje konieczność poniesienia znacznych nakładów finansowych przez radioamatorów. Uwzględniając niezarobkowy, hobbystyczny charakter działalności krótkofalarskiej oraz przekrój społeczny grupy radioamatorów, wśród których młodzież oraz osoby w wieku emerytalnym stanowią znaczący odsetek, restrykcyjne regulacje mogą doprowadzić do zaniku ruchu radioamatorskiego w Polsce. Sytuacja taka byłaby wyjątkowa w skali świata.

Warto też zwrócić uwagę, iż ruch amatorski jest realizowany całkowicie społecznie a ilość wydanych pozwoleń radiowych – ponad 11.000 (bez użytkowników CB - radia obywatelskiego) – pokazuje, iż jest to grupa znaczna.

Pragniemy zwrócić uwagę, że w dużej części proponowane w tej chwili przez nas zmiany były konsultowane i zaakceptowane przez przedstawicieli Ministerstwa Środowiska (Pani Dyrektor Irena Mazur i Pan Stefan Różycki) podczas spotkań jakie miały miejsce w Ministerstwie Środowiska w sierpniu 2006 roku i zostały przyjęte przez Pana Ministra J. Szyszko przy pełnym poparciu Pana Prof. Huberta Trzaski jako uznanego autorytetu w dziedzinie pól elektromagnetycznych. Ponadto w dużej mierze są one również zbieżne z opiniami zawartymi w Biuletynie z posiedzenia Komisji Infrastruktury nr 110 z 2006 roku.

Wszystkie dotychczasowe konsultacje prowadzone na szczeblu Ministerialnym oraz środowisk naukowych jednoznacznie wskazywały na skutki pracy stacji amatorskich jako całkowicie pomijalne i nie istotne w prowadzonych analizach związanych z ochroną środowiska. Niestety propozycje w/w rozporządzeń nie potwierdzają tych wcześniejszych uzgodnień.

Uwzględniając pomijalnie małe skutki oddziaływania instalacji amatorskich a zarazem powstanie ogromniej, kosztowniej i nie uzasadnionej pracy administracyjnej wnioskuję się jak na wstępie. Wyrażamy również naszą prośbę w imieniu wielotysięcznej zbulwersowanej grupy polskich krótkofalowców o ponowne zweryfikowanie przedstawionych projektów Rozporządzeń i wprowadzenie zaproponowanych zmian w imię szczytnego celu jaki ma koalicja PO-PSL w budowaniu przyjaznego obywatelom państwa.

Z wyrazami szacunku

Piotr Skrzypczak SP2JMR

Prezes PZK